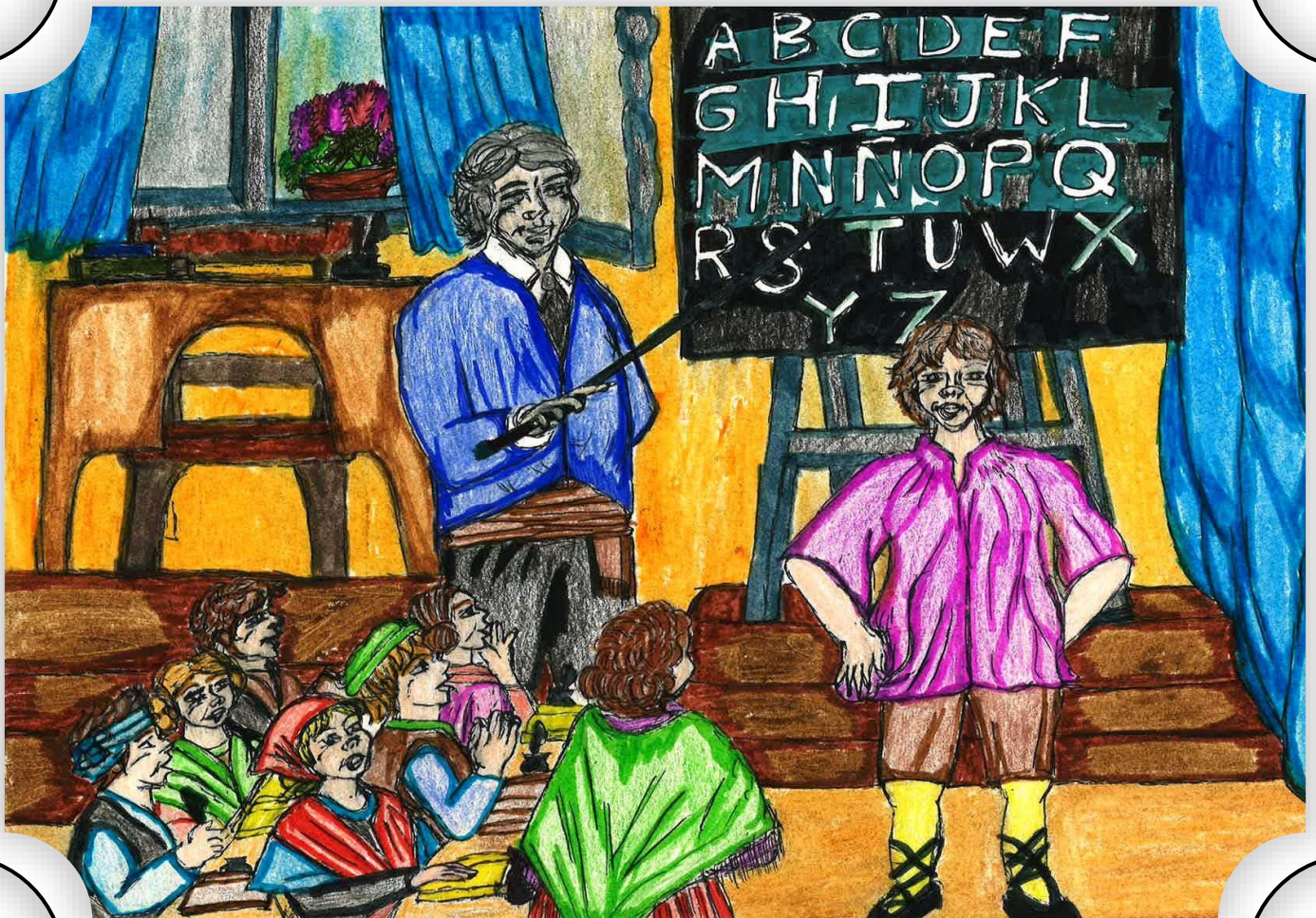

Capítol 4

En Pere Saputo va a l'escola

Braulio Foz:

- Una cosa que he après a la vida,
és que hi ha rucs que no porten **albarda**,
ni caminen a quatre potes,
ni porten ferradures.

Ni tan sols tenen les orelles grans.

**Si almenys li creixessin les orelles,
seria més fàcil saber que són ases i no persones.**

Quantes persones hi ha que semblin ases!

Mai he sabut reconèixer als rucs
que m'he trobat a la meva vida.
No obstant això, en Pere Saputo
quan mirava als ulls a algú,
sabia si aquella persona era un ruc o no.
Per exemple, l'Agustinico no tenia tant talent
com en Pere.
Era una mica ruc...

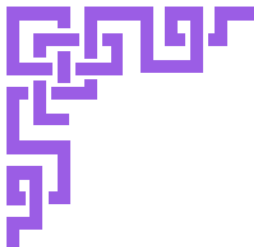
I és que, benvolgut lector
la gent que no veu res als seus ulls
o a la cara d'altres persones,
no pot saber el talent que tenen.

**I si això no és cert
que em cremin viu!**

L'**albarda** és una peça que es posa a l'espatlla de l'ase. Serveix perquè el ruc no pateixi danys quan transporta càrregues o embalums.

En Braulio Foz diu això, perquè ha conegut moltes persones que són bruts, maldestres o ximples. Quan algú diu que una persona és un ruc, vol dir que és una persona bruta, maldestre o ximple.

Aquesta expressió significa quan algú està molt segur del que diu.

Una nit, després de sopar,
en Pere estava més callat del normal.
Va estar una bona estona pensant
i al final li va dir una notícia a la seva mare.

Pere Saputo:

- Mare, us he de donar una bona notícia.
Demà, aniré a l'escola, si et sembla bé.

Mare:

- Sí fill meu.
És clar que em sembla bé!

La seva mare va respondre amb molta alegria.
No s'esperava aquesta decisió
i no parava de parlar, molt contenta.

Mare:

- Gràcies a Déu!
Quina nit més bona m'has donat.
No vaig dormir d'alegria.
Ara ja no hauré que d'agunantar
a la gent del poble dient que he criat un gandul.

Ah! Que bé que em sento.
Perquè al final, haurem de fer el possible
per sobreviure tots dos.
Recorda: estem tu i jo sols en aquest món.
Tenim que cuidar l'un de l'altre.

Pere Saputo:

- No fa falta ningú més.
Nosaltres dos i el **d'allà dalt**
és suficient per sobreviure
i lluitar contra totes les persones
que volen fer-nos mal.
Però t'asseguro que no farà falta lluitar,
ens anirà sempre bé, ja ho veuràs.

En aquesta frase
es refereix a Déu.

La mare seguia molt contenta
escoltant el que li deia en Pere,
que seguia parlant.

Pere Saputo:

- Et diré la veritat, mare.
Jo no sé bé el que són les lletres,
pero t'asseguro que, en poc temps,
sabré molt més que l'Agustinico
i que tots aquests nens i nenes
que porten a l'escola 3 o 4 anys.

**L'escola és pa més dur
i sense bones dents no es pot mossegar.**

Aquesta expressió
significa que l'escola
és difícil per un nen
o nena.

Pere Saputo:

- **Els nens que van començar a l'escola abans que jo, eren més febles i tenien encara les seves primeres dents. Però a mi ja m'han caigut i tinc les segones dents, més fortes i preparades.**

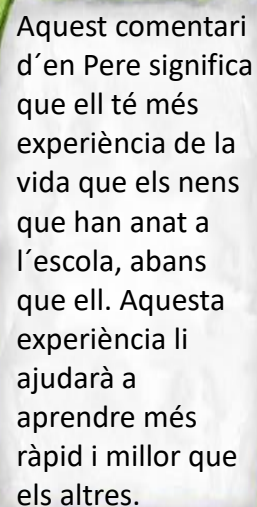
Així que no et preocupis, mare
Demà començaré a ser un home.
Ara necessito descansar i dormir.

La seva mare encara no s'ho podia creure que el seu fill anava a començar a anar a l'escola i no va poder dormir en tota la nit de l'alegria que sentia.

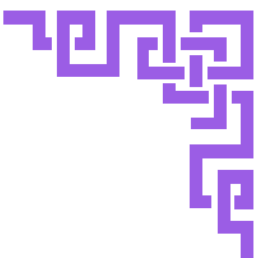
Al dia següent, la mare va preparar aviat l'esmorzar i va anar a despertar a en Pere.

Pere Saputo:

- Mare, avui és un dia important.
M'en vaig a vestir amb la roba dels dies de festa.

Aquest comentari d'en Pere significa que ell té més experiència de la vida que els nens que han anat a l'escola, abans que ell. Aquesta experiència li ajudarà a aprendre més ràpid i millor que els altres.

La seva mare va treure el millor vestit d'en Pere.
Quan el nen va acabar de vestir-se,
va esmorzar un plat de molles i res més.

Pere Saputo:

- Mare, vine amb mi a l'escola.
Vull que li diguis al mestre
que sóc el seu alumne a partir d'avui.

La mare i en Pere van sortir de casa
i van caminar fins a l'escola.
A classe, la mare va presentar a Pere al mestre.

Mare:

- Aquest és el meu fill Pere.
Fins ara no ha vingut a l'escola
perquè volia créixer i fer-se fort
abans de venir.

Al mestre li va fer gràcia la presentació
Va acceptar a en Pere com el seu nou alumne.
La seva mare se'n va anar de l'escola
i en Pere va començar el seu primer dia de classe.

Els 3 primers dies a classe,
Pere repetia en veu alta els noms de les lletres
com feien la resta de nens.
Al quart dia li va preguntar al mestre.

Pere Saputo:

- Hi ha més lletres que aquestes?

Mestre:

- No, no hi ha més.

Pere Saputo:

- I en els llibres que llegeixen els altres nens hi ha més lletres?

Mestre:

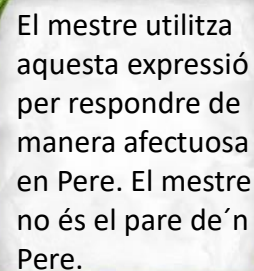
- No hi ha més lletres que les que ja coneixes.
Ni en els llibres que llegeixen els teus companys ni en cap altre llibre del món.

Pere Saputo:

- Llavors, quan aprengui aquestes lletres, ja sabré tot el que fa falta saber. Veritat?

Mestre:

- **No, fill.**
Després hauràs d'aprendre com s'ajunten aquestes lletres i es formen les paraules.

El mestre utilitza aquesta expressió per respondre de manera afectuosa en Pere. El mestre no és el pare de'n Pere.

Pere Saputo:

- Però, amb aquestes lletres es formen totes les paraules, oi?

Mestre:

- Si.

Pere Saputo:

- Bé.

Llavors, aquesta tarda m'agradaria quedar-me a casa per fer una cosa.

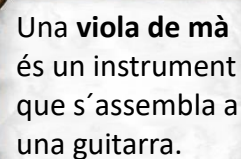
I demà necessitaré la seva ajuda per fer una altra cosa.

Si em deixes fer tot el que et demani,
no farà falta que estigui tanta estona
dient en veu alta
el nom de les lletres.

Només necessitaré que responguis els meus dubtes.

El mestre va deixar anar a en Pere a la seva casa.

A casa, en Pere va agafar una vella **viola de mà** que era dels seus avis i estava trencada.

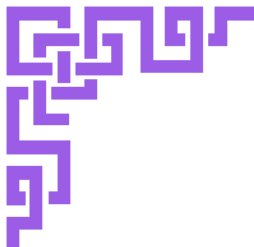

Una **viola de mà** és un instrument que s'assembla a una guitarra.

Va acabar de trencar-la

i es va quedar amb les taules de fusta del cos de l'instrument.

A cada taula de fusta va pegar dos fulls de paper de la mateixa mida que les taules.

En Pere va anar amb les taules al taller del fuster
i li va demanar diverses eines.

Pere Saputo:

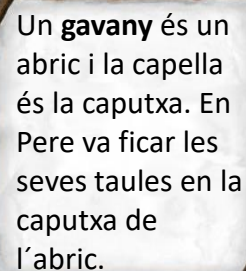
- Necessito que em donis un llapis, un regle i una serra fina.

El fuster li va donar el que demanava.
En Pere va començar a dibuixar línies
de dalt a baix i en horitzontal.

Estava dibuixant quadrats.

Va fer 30 quadrats,
que va començar a tallar amb la serra fina.
A cada taula quadrada li va fer un forat petit.

Quan va acabar, va agafar les 30 taules quadrades
i les va ficar a la seva **capella del gavany**.
Després es va marxar a casa seva.

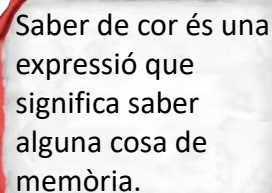

Un **gavany** és un
abric i la capella
és la caputxa. En
Pere va ficar les
seves taules en la
caputxa de
l'abric.

L'endemà, va anar a l'escola
i li va demanar al mestre que li escrivís a cada taula quadrada
una lletra de l'abecedari.
Després, li va demanar que passés un fil
per el forat de cada taula quadrada
i les fiqués en la seva capella del gavany per ordre alfabètic.

Pere Saputo:

- Ara, senyor mestre,
m'en vaig a estudiar aquestes lletres
i les **sé de cor**,
però no les reconeixo quan les veig escrites.
Així que, si em dóna permís
me'n vaig a casa a estudiar-les.

Saber de cor és una expressió que significa saber alguna cosa de memòria.

El mestre li va deixar anar-se a casa.

En Pere va estar dos dies sencers estudiant
les lletres escrites.

Agafava totes les taules i mirava cadascuna d'elles.

Llegia la paraula que estava escrita.

I així, en dos dies,

va aprendre a reconèixer totes les lletres escrites.

Pere Saputo:

- Mare, ja coneixo les lletres.
Vine amb mi a l'escola
i veuràs que dic la veritat.

La seva mare va acompanyar a en Pere a l'escola.

El mestre li va fer una prova.

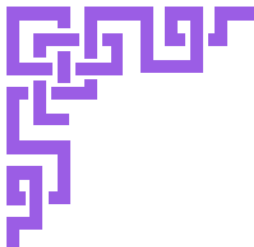
Davant de la resta de nens i nenes,

el mestre assenyalava les lletres

escrites en una pissarra,

i en Pere deia en veu alta el nom de cada lletra.

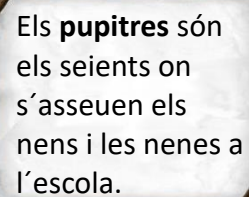
En Pere no va fallar cap lletra.

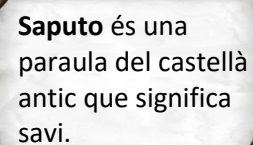
El mestre estava sorprés,
els nens i nens de classe miraven amb sorpresa
des dels seus **pupitres**
i la seva mare estava encantada.

La gent del poble es va assabentar
de la prova superada per en Pere
i van posar a Pere el cognom **Saputo**.

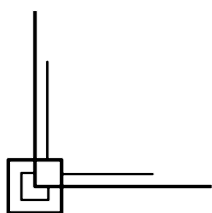
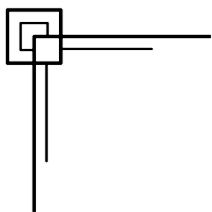
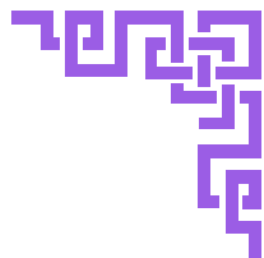
En 5 dies en Pere va aprendre a llegir.

Els **pupitres** són
els seients on
s'asseuen els
nens i les nenes a
l'escola.

Saputo és una
paraula del castellà
antic que significa
savi.

Curiositats del capítol:

[Informació sobre el departament d'educació de l'Ajuntament d'Almudévar.](#)

